

Ciutats

La campana de Tàpias ja llueix a Sabadell

L'obra de l'artista es trasllada del museu al Racó del Campanar, la destinació prevista

Política

Itziar González Arquitecta, exregidora de Ciutat Vella. Publica amb l'activista Iago Otero un llibre de converses, 'Revoltes'

“Jo crec que l'hotel del Palau

ROLS “La meva aportació a regenerar no és entrar a dins sinó enfortir l'autoorganització de la ciutadania” **AJUNTAMENT** “Per al PSC de Ciutat Vella era més important la xarxa clientelar que la regidora electa”

Anna Ballbona
BARCELONA

L'arquitecta i exregidora de Ciutat Vella, Itziar González (1967), ha publicat un llibre de converses amb l'ambientòleg i també activista Iago Otero (1981). En el llibre, *Revoltes* (Dau Edicions), que es presenta avui, s'agafen de la mà per explicar-se la formació d'un “ésser polític”. Dos activistes de dues generacions diferents dialoguen i s'interroguen sobre les vies d'“alliberament” de les tiranies econòmiques, financeres o estatals. En el llibre, i esperonada per Otero, González ofereix reflexions polítiques i vitals, i algunes revelacions del seu pas per l'Ajuntament de Barcelona, a la regidoria de Ciutat Vella. Aquí en comparteix algunes.

En el llibre diu que és després de deixar el càrrec de regidora de Ciutat Vella que neix la seva construcció política. Per què?
Perquè descobreixo que els camins pels que jo havia assolit un espai de realització política eren camins pels que circulava, no camins on jo realment vivia. Jo no vaig poder fer casa a la regidoria de Ciutat Vella i la prova és que me'n vaig anar. Vaig descobrir que allà no podia expressar la meua dimensió política, que a la força és cooperativa i necessita dels altres.

També fa una crítica al sistema de partits, que va participar a crear el seu pare...
Participo familiarment i ambientalment de la redacció d'una Constitució on s'està definint l'estructura de representació democràtica. Des de sempre ha estat una discussió familiar. La democràcia representativa és una democràcia formal, no

real. Per mi, el sistema de partits que van fer les persones que van liderar la transició no van donar prou importància a la formació política de la ciutadania i al control permanent de la ciutadania. En els partits polítics de la transició hi havia la llavor franquista de l'opacitat. En van arribar al poder van fomentar una xarxa clientelar, van desmantellar els moviments socials, els van capturar.

Des de les noves esquerres s'està treballant en la regeneració. Per què no hi és en les alternatives de Guanyem o la CUP?
La meua aportació a regenerar, en aquest moment, no és entrar a dins, que és una opció que ja vaig fer, sinó que és ajudar a enfortir la capacitat d'autonomia i autoorganització de la ciutadania. Calen les dues coses: entrar a dins, amb ganes de regenerar això, però també cal complementar aquest dins amb un fora molt més autònom.

Per què serveix el Parlament Ciutadà, el moviment que va fer públic fa cosa d'un any?
És reivindicar que ens calen altres espais d'exercici de la política complementaris al representatiu. El sistema dels partits és una manera de vehicular peticions ciutadanes al govern de les institucions, però no és l'única. És el reconeixement que cal un altre hemicicle, complementari al de la representació, que és el de la participació directa i de la capacitat de generar propostes autònomes. El Parlament Ciutadà fa lleis, però lleis fetes pels moviments activistes especialitzats i coneixedors, fa propostes de desobediència civil, per tant, fa control de l'executiu, i promou consultes. Vam fer el Multireferèndum i participarem activament en aquesta consulta.

El funcionament de la Ciutat Vella que es va trobar és un exemple d'aquesta xarxa clientelar? En el llibre diu que hi ha casos com l'associació de veïns del Raval que “exigeixen a l'alcalde el pagament de quantitats de diners molt superiors al que volen fer”...

El que vaig trobar quan vaig arribar a Ciutat Vella és que hi havia una relació clientelar del sistema participatiu formal que havia reconegut l'Ajuntament, és a dir, les associacions de veïns, els consells ciutadans... Hi havia alguns nuclis resistents, però vint-i-pico d'anys de govern del PSC van permetre generar unes xarxes dels districtes amb els moviments veïnals excessivament continuistes. A través de les subvencions i una sèrie de mecanismes es perdía la vocació de contrapoder que tenia la xarxa veïnal. Per sort, també em vaig trobar amb la gent de V de Vivienda, com l'Ada Colau i la Gala Pin, i també l'associació del Casc Antic, que mai havia caigut en el clientelisme del PSC de Ciutat Vella.

En un moment del llibre explica un tipus de violència que va patir per part del PSC de Ciutat Vella, que la citava amb veïns de “la xarxa clientelar” perquè se li queixessin. “El president ni s'immuntava davant els insults i el maltractament que jo rebia”, diu...

Si rebien queixes de les xarxes veïnals continuistes respecte a mi, algunes persones rellevants del PSC em citaven davant d'ells. Era cridada a capítol per escoltar les queixes. Era violent, masclista i inútil, perquè a mi no em canviava res. Era passar aquell mal tràngol, anar-me'n i ja està. El PSC no m'obligava a res, però no m'evitava el tràngol. Era més important la xarxa clientelar que la regidora electa.

Quan parla de l'hotel del Palau diu que “tothom sabia” que Millet era “un gàngster”...

A nivell de la gent que treballava al Palau corrien veus. La percepció que jo tenia, una mica com ha passat amb el cas Pujol, era que la personalitat del Millet, malgrat ser respectada, tenia una ombra allargada de sospita. El dia abans que li donessin la Medalla de la Ciutat, els vaig dir que estaven a punt de donar la medalla a algú que m'havia arribat de molts llocs que no era de fiar. I l'endemà entraven els Mossos al Palau i no li van donar la medalla.

La negativa del govern del PSC a tombar el projecte de l'hotel del Palau va ser el motiu de la seva dimissió. Ara que han passat quatre anys, n'està segura

que l'hotel del Palau no es farà?

Jo crec que es farà. Hi ha riscos que es faci, perquè no s'ha aturat el planejament. S'han obert les concessions de llicències d'hotels, s'ha modificat el planejament general, d'amagat, dient que qualsevol edifici catalogat també pot tenir hotel i no s'ha fet cap publicitat. S'està treballant molt fortament per donar-li un marc legal possible.

S'han expulsat tants de veïns de Ciutat Vella que això ja no és recuperable?

Quedem uns quants, resistents, i ens estem organitzant, reconeixent. No està clar que això no acabem recuperant-ho. Per donar-li la volta caldria una gran estratègia fiscal i policial, de molta intensitat, i sembla

L'APUNT

L'Estat no té vergonya

Joan Rueda

I no parlo del 9-N. L'1 de gener de l'any 2008 el Ministeri de Foment va acabar el projecte del desdoblament de la línia R3 de rodalies entre Montcada i Reixac i Vic. El Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient tenia fins al febrer del 2013 per aprovar la declaració d'impacte ambiental, pas legal necessari per passar al projecte executiu. És a dir, un projecte clau per a la modernitza-

ció de rodalies i per al reequilibri territorial de la Catalunya interior ha quedat oblidat en un calaix per la deixadesa absoluta de l'Estat. Un Estat espanyol que no té cap vergonya a l'hora de demostrar que tant se li'n donen les grans obres que necessita el nostre país per avançar. L'enllaç ferroviari al Prat, els accessos al port de Barcelona... Voleu més exemples?

au es farà”

De Barcelona al Baix Montseny.

Per fer el llibre, Itziar González i Iago Otero han tingut converses en diversos punts del país, del món urbà al rural, de Barcelona al Baix Montseny. Un moviment que convida el lector a tenir un pensament inquiet ■ J.L.

que no estem en aquest horitzó. Hem de treballar per conscienciar els nostres polítics, els nostres veïns. Els que encara hi som donem guerra. S'ha vist amb la Barceloneta, que està liderant una certa mobilització a Barcelona sobre el model de turisme. I n'estic orgullósíssima.

En aparèixer els casos de corrupció recent a la Guàrdia Urbana, què ha pensat?

Que afortunadament estem vivint unes revoltes, que es remou tot i van sortint totes les coses que han de sortir. Jo ja vaig trobar corrupció en el meu cos de funcionaris. No m'estranya. Els càrrecs públics que tenen una importància estratègica per aconseguir un nou negoci estan sotmesos a moltes pressions i si no generes un control,

una revisió i una mobilitat això passa. Espero que la regeneració de la democràcia passi per una reflexió profunda de l'administració pública.

A Ciutat Vella vau denunciar un seguit de pràctiques mafioses. Hi continuen sent?

Malauradament, a les ciutats contemporànies part de la seva economia passa per canals il·legals. A moltes ciutats de tot el món hi ha una quantitat de diner negre i d'economia criminal. M'he adonat que és una cosa molt habitual, que no és diferencial de Barcelona. Cada vegada més es basa l'economia

S'està fent evident que hem dissenyat un sistema que es nodreix de corruptes i de corruptors

d'una ciutat en el blanqueig o en el moviment de diners que procedeixen de paradisos fiscals. És un dels grans reptes de la classe política i dels estats.

Tot el que ha sortit després l'ha alleujat?

El que em sembla meravellós és que estigui sortint. Els que hem denunciat la corrupció ens sentim sempre molt sols. S'està fent evident que hem dissenyat un sistema que es nodreix sistemàticament de corruptes i de corruptors. Si hi ha corrupció no hi ha política. Si els que governen corrompen, compren vots, el seu estar en el poder no es basa en què la ciutadania els sostingui, ells paguen perquè la ciutadania els voti. És una perversió immensa. Davant d'això, cal remoure. ■

La votació del Multireferèndum, aquesta primavera, a Tarragona ■ JUDIT FERNÁNDEZ

Dos activistes que acudiran a les urnes aquest 9-N

Profunditat, anàlisi i sentit crític s'entrellacen en el llibre de converses entre Itziar González i Iago Otero

A.B.
BARCELONA

L'ecologisme, el feminisme, el decreixement, la independència, la ruptura política, la gestió dels boscos, els processos de participació, la implicació ciutadana, el capitalisme, la corrupció... Són molts els temes que tracten en les seves converses aquestes dos perfils d'activistes separats per 15 anys d'edat, també per algunes visions diferents, però que han trobat un punt de connexió en la voluntat de transformació de la realitat. Aquests són temes recurrents en la sensació de sistema que s'esquerda en què ens trobem, però no són temes que ells ventilin de forma anodina.

Un d'aquests aspectes diferents en la seva manera de mirar les coses és la consulta d'aquest 9-N, a la qual, però, tots dos acudiran a votar. Iago Otero, que és membre de la CUP i actualment treballa com a

La frase

“La independència es fa per crear un nou ordre i destruir l'ordre vigent”

Iago Otero
AMBIENTÒLEG. COAUTOR DE
'REVOLTES'

investigador a la Universitat de Humboldt, a Berlín, farà de voluntari aquest diumenge a l'institut Pau Vila de Sabadell. I votarà sí i sí. L'arquitecta Itziar González, que treballa en diferents processos de participació i organització urbana (a Terrassa, a Lió...), també hi votarà. Com a membre fundadora del Parlament Ciutadà (que va impulsar el Multireferèndum), prefereix no fer públic el signe del seu vot. “Des del Parlament Ciutadà no pretenem tant posar èmfasi en les nostres opcions com en tot allò que té a veure en el dret a expressar-nos”, assenyala.

Defensa que tothom, totes les posicions, cal que “s'apoderin” de la consulta, sigui el que sigui que votin. Tanmateix, sí que li sembla evident que “la ciutadania catalana està fent un esforç brutal per posar sobre la taula la llibertat dels pobles”, i troba que aquesta “sí que és una gran aportació”.

Iago Otero veu les potencialitats “rupturistes de la independència”: “el superenrocament del poder judicial i executiu genera les condicions de la seva destrucció, així és com hem d'entendre la independència”, afirma. Aquests dos bellugats van fer canviar la idea inicial del llibre que tenia l'editor de Dau, Ton Barnils. Va ser precisament en conèixer-se, que van optar per aquesta via de conversa de tu a tu i de compartir experiències. Per això, és clar, el llibre s'havia de dir *Revoltes*, en plural, perquè recull la idea d'“un trencament continu de motlles”. ■